

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Ivo Pospíšila a JUDr. Miluše Doškové v právní věci žalobce: **V. S.**, zastoupen JUDr. Ing. Jiřím Špeldou, advokátem se sídlem Šafaříkova 666/9, Hradec Králové, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne ze dne 10. 6. 2019, č. j. OAM-97/ZA-ZA11-VL16-2019, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 16. 3. 2020, č. j. 41 Az 30/2019 – 26,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce JUDr. Ing. Jiřímu Špeldovi, advokátu, **se** odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci a obsah kasační stížnosti

[1] Žalovaný v záhlaví popsáním rozhodnutím neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle

§ 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“).

[2] Žalobce napadl uvedené rozhodnutí žalobou u Krajského soudu v Brně, který ji zamítl. Konstatoval, že žalobce neuvedl žádné skutečnosti, na základě kterých by mu mohla hrozit v případě návratu do vlasti vážná újma uložením nebo vykonáním trestu smrti. Důvod pro udělení mezinárodní ochrany dle § 14a odst. 1 a 2 písm. a) zákona o azylu tak v posuzovaném případě zjevně nebyl naplněn. Stejně tak v případě žalobce nebylo možno dospět k závěru, že by mu v případě návratu do vlasti hrozilo přímé a bezprostřední nebezpečí vážné újmy ve smyslu § 14a odst. 1 a 2 písm. b) zákona o azylu.

[3] Krajský soud na základě zpráv opatřených žalovaným, skutečností tvrzených žalobcem a při zohlednění judikatury Nejvyššího správního soudu uzavřel, že situaci na

Ukrajíně nelze vyhodnotit jako ozbrojený konflikt ve smyslu § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu. Zhoršená bezpečnostní situace přetrvává pouze v Doněcké a Luhanské oblasti, tedy na jihovýchodě země. Žalobce pochází z Ivanofrankovské oblasti, která se nachází na západě Ukrajiny. Žalovaný se otázkou, zda žalobci v zemi původu hrozí nebezpečí, zabýval dostatečným způsobem na s. 10 rozhodnutí.

[4] Následně se soud zabýval námitkami týkajícími se nedostatečně zjištěného skutkového stavu. Uvedl, že informace týkající se obecné situace v zemi původu mohou být podkladem pro vydání rozhodnutí. Žalobce konkrétně neuvedl, které zprávy nejsou aktuální, či stran kterých skutečností jsou podklady nedostačující. Seznámení se s podklady ani jejich doplnění nežádal. Závěrem soud poznamenal, že žalobce se podáním žádosti o mezinárodní ochranu snaží legalizovat svůj pobyt na území ČR. Legalizace pobytu se záměrem vyhnout se případným nepříznivým důsledkům nezákonného pobytu na území České republiky není v žádném případě důvodem pro udělení azylu.

[5] Žalobce (stěžovatel) brojí proti rozsudku krajského soudu kasační stížností, z důvodů, které podřazuje pod § 103 odst. 1 písm. b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (s. ř. s.). Stěžovatel se domáhá zrušení rozsudku krajského soudu, případně též rozhodnutí žalovaného.

[6] Stěžovatel namítá, že se krajský soud nedostatečně vypořádal s žalobními námitkami (námitka nedostatečného zjištění skutkového stavu). Z vět obsažených v bodu 37 rozsudku (*„Stěžovatelka v žalobě požadovala citaci konkrétních částí zpráv v napadeném rozhodnutí, žalovaný však takto postupoval např. na s. 10 ve vztahu k posouzení kubánské migrační politiky. Žalobce ani konkrétně neuvádí, které zprávy nejsou aktuální či stran kterých skutečností jsou podklady nedostačující.“*), je zřejmé, že krajský soud svou argumentaci k námitce nedostatečného zjištění skutkového stavu převzal z jiného rozsudku, aniž by ji patřičně upravil ve vztahu ke stěžovatelovu případu. Stěžovatel přesně identifikoval, který podklad považuje za neaktuální (zpráva Ministerstva zahraničních věcí z roku 2016). Kromě toho namítal též neobjektivnost použitých zpráv (k této námitce se soud nijak nevyjádřil). Rozsudek je tedy nepřezkoumatelný. Žalovaný se při posuzování žádosti dopustil procesní vady spočívající v nedostatečné práci s informacemi o zemi původu, pro kterou mělo být jeho rozhodnutí zrušeno.

[7] Stěžovatel neuváděl legalizaci pobytu jako důvod podání žádosti o mezinárodní ochranu. Tvzení krajského soudu a žalovaného, že legalizace pobytu není důvodem pro udělení mezinárodní ochrany, proto stěžovatel nepovažuje za relevantní. Motiv žádosti o mezinárodní ochranu není rozhodný. Úkolem žalovaného je posoudit, zda důvody, které žadatel uvádí, jsou relevantní pro udělení některé z forem mezinárodní ochrany.

[8] Přijatelnost kasační stížnosti stěžovatel spatřuje v tom, že krajský soud se při projednání žaloby ve věci mezinárodní ochrany dopustil zásadního pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.

[9] Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že kasační námitky jsou zcela obecné. Skutkový stav byl zjištěn dostatečně. Žalovaný navrhuje zamítnutí kasační stížnosti pro nedůvodnost.

II. Posouzení věci

[10] Kasační stížnost je přípustná. Jednou z podmínek věcného přezkumu kasační stížnosti ve věcech mezinárodní ochrany je také její přijatelnost. Kasační stížnost je v souladu s § 104a s. ř. s. přijatelná, pokud svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Výkladem institutu přijatelnosti a výčtem jejích typických kritérií se Nejvyšší správní soud zabýval např. v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, č. 933/2006 Sb. NSS, na jehož odůvodnění pro stručnost odkazuje.

[11] S ohledem na obsah spisu a z něj vyplývající skutková zjištění Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Soud neshledal tvrzenou nepřezkoumatelnost rozsudku krajského soudu pro nedostatek důvodů. Krajský soud se k námitkám nedostatečného zjištění skutkového stavu a relevantnosti, aktuálnosti a objektivnosti použitých informací o zemi původu (byť stručně) vyjádřil. Je pravdou, že předposlední větu v bodu 37 rozsudku krajský soud do odůvodnění zjevně omylem převzal z bodu 46 rozsudku NSS ze dne 29. 5. 2019, č. j. 6 Azs 335/2018 - 35. Na srozumitelnost, resp. přezkoumatelnost napadeného rozsudku však tato skutečnost nemá žádný vliv.

[12] Rozhodnutí žalovaného i rozsudek krajského soudu vychází z dostatečně zjištěného skutkového stavu. K podmínkám, které je třeba kumulativně splnit pro udělení mezinárodní ochrany, se soud již podrobně vyjádřil např. v rozsudcích ze dne 28. 11. 2008, č. j. 5 Azs 46/2008 - 71, či ze dne 31. 10. 2008, č. j. 5 Azs 50/2008 - 62. Z tvrzení stěžovatele a obsahu spisu soud považuje za nepochybné, že stěžovatel tyto podmínky nesplňuje. Z odůvodnění rozhodnutí žalovaného plyne, že důvodem pro neudělení mezinárodní ochrany nebyla *sama o sobě* skutečnost, že se stěžovatel prostřednictvím podané žádosti snažil legalizovat svůj pobyt na území ČR (srov. rozsudek ze dne 18. 5. 2011, č. j. 5 Azs 6/2011 - 49).

[13] Ke stěžovatelem vytýkané nedostatečnosti a neaktuálnosti podkladů, ze kterých žalovaný vycházel, soud poznamenává, že požadavky na informace o zemi původu vyjádřené v judikatuře Nejvyššího správního soudu (srov. rozsudek ze dne 4. 2. 2009, č. j. 1 Azs 105/2008 - 81, č. 1825/2009 Sb. NSS) žalovaný respektoval. Stěžovatel měl možnost předložit v úplnosti důvody své žádosti v rámci své výpovědi. Žalovaný pracoval s informacemi o zemi původu, které byly relevantní, důvěryhodné a vyvážené, aktuální ve vztahu ke stěžovatelem uvedeným skutečnostem. Svůj závěr o neexistenci důvodů pro udělení mezinárodní ochrany díky tomu odpovídajícím způsobem odůvodnil.

[14] Ze shora popsaného je zřejmé, že ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje na námitky stěžovatele dostatečnou odpověď.

III. Závěr a náklady řízení

[15] Nejvyšší správní soud neshledal důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání, proto ji odmítl pro nepřijatelnost podle § 104a s. ř. s.

[16] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[17] Ustanovený zástupce stěžovatele v řízení o kasační stížnosti neučinil žádný úkon právní služby. Soud mu proto odměnu za zastupování nepřiznal.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. července 2020

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu